

FLORA I EL FLAMENC
Molly Idle

Qui no voldria ser tan elegant com un flamenc, tan indiferent a la banalitat mundana?

Qui és que em mira? Ets tu nina? sí ets tu, t'he vist! Què vols aprendre a dansar com jo? intenta-ho: cama enlaire, així, de puntetes, estira el coll...estira el coll! Ara sobre una sola pota, desplega les ales i amaga el cap, alerta a caure. Així, molt bé. Ara obre les cames i posa el cap enmig...AAAHH! Ho sento, perdona, t'he tomat...vine que t'ajudo a aixecar-te. Vols ballar amb mi ara? Anem-hi!

Aquesta és una història silenciosa, prou de banalitats sembla dir: el que pugui dir una mirada, un gest, una llàgrima que no ho digui una paraula...així es comuniquen els dos protagonistes d'aquesta obra, escoltant, mirant, amb complicitat, com es parla en un ball, en una amistat potser, si aquesta és suficientment sòlida.

Una obra autènticament deliciosa que no necessita explicacions ni terceres llengües, però sí, sens dubte, quelcom més complexe que no sé si és sensibilitat, silenci, temps o tot plegat.

Elegant silenci. Permeteu-me rompre'l un segon: Bravo Barbara Fiore!

Títol: Flora i el flamenc

Autora: Molly Idle

Editorial: Barbara Fiore

Preu: 16€